

29 нх стада коніе. А всяка колесница въсхождаше и исхождаше изъ Египеть за шестстотинъ серебряни *сикли*, и всякой конь за сто и педесеть: ^Фи така за всички-тъ Хеттейскы царіе, и за Сирийскы-тъ царіе, извозваніе-то ставаше чръзъ тѣхнѣ рѣкѣ.

ГЛАВА 11.

1 А "възлюби царь Соломонъ освѣнъ Фараоновѣ-тѣ дѣщеріѣ, ^Бмного чужды жены, Моавкы, Аммонкы, Едомкы, Сидонкы, Хеттейкы: Отъ народы-тѣ за които Господь рече на Израилевы-тѣ сынове: "Не владѣте при тѣхъ, нито тѣ да владѣте при васъ, за да не преклонятъ срдца-та ви вслѣдъ богове-тѣ си. При тѣхъ

3 Соломонъ ся прилѣпи съ раченіе. И имаше седмстотинѣ жены княгини, и триста наложницы: и жены-тѣ му обрнѣхъхъ

4 срдце-то му; Защото когато остарѣ Соломонъ, ^Вжены-тѣ му обрнѣхъхъ срдце-то му вслѣдъ други богове: и ^Гсрдце-то му не бѣше съвършенно съ Господа неговъ-тѣ Богъ, ^Дкакто срдце-то на отца му Давида. И ходи Соломонъ вслѣдъ ^ЕАстартѣ, богинѣ-тѣ на Сидонцѣ-тѣ, и вслѣдъ ^ЖМелхома, мързость-тѣ на Аммонцы-тѣ. И стори Соломонъ зло прѣдъ Господа, и не ходи съвършенно вслѣдъ Господа, както Давидъ отецъ му. Тогазы ^Зсѣгради Соломонъ високо мѣсто на "Хамоса, мързость-тѣ на Моава, ^Ивъ горѣ-тѣ която е срещъ Іерусалимъ, и на Молоха, мързость-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове. И така направи за всички-тѣ си чужды жены, които кадѣхъ и жертвувахъ на богове-тѣ си.

9 И разгнѣва ся Господь на Соломона, понеже ^Ксрдце-то му ся отвѣрнѣ отъ Господа Бога Израилева, ^Лкойто му ся яви два пѣти, Та ^Мму заповѣда за това нѣщо, да не отхожда никакъ вслѣдъ други богове; но той не упази онова, което Господь заповѣда. За това рече Господь Соломону: Понеже ся намѣри това въ тебѣ, и ты не упази завітѣ-тѣ ми и повелѣнія-та ми, които ти заповѣдахъ, непрѣмѣнно "ще откъснѣхъ царство-то отъ тебе, и ще го дамъ на рабѣ-тѣ ти. Но въ твои-тѣ дни не щѣ да направѣхъ това заради Давида отца ти: отъ рѣкѣ-тѣ на сына ти ще го откъснѣхъ. ^ННе щѣ обаче да откъснѣхъ всеичко-то царство: "едно племе ще дамъ на сына ти, заради Давида рабѣ-тѣ ми, и заради Іерусалимъ, ^Окойто избрахъ.

14 И ^Пподигнѣхъ Господь противникъ на Соломона, Адада Едомянинъ-тѣ: той бѣ отъ царско сѣме въ Едомъ. Защото, ^Ркогато бѣ Давидъ въ Едомъ, и Іоавъ военачалникъ-тѣ възлѣде да погребѣ избиты-тѣ,

16 ^Спори всяко мѣжко въ Едомъ, (Понеже шесть мѣсецы сѣдѣ тамъ Іоавъ събъ всеичкы-тѣ Израиль, додѣ истрѣби всяко

17 мѣжко въ Едомъ;) Ададъ побѣднѣхъ, той, и съ него нѣколко Едомци отъ рабы-тѣ на отца му, за да отидѣтъ въ Египеть; а Ададъ ^Тбѣ малко дѣте. И станхъхъ отъ Мадиамъ, та дойдохъ въ Фаранъ: и зѣхъ събъ себе си мѣжіе отъ Фаранъ, та дойдохъ въ Египеть, при Фараона Египетскы-тѣ царь: който му даде кѣщѣ, и

19 опрѣдѣли му хранѣ, и даде му земѣ. И намѣри Ададъ голѣмѣхъ благодѣть прѣдъ Фараона, што му даде за женѣхъ сестрѣ-тѣхъ на женѣ-тѣхъ си, сестрѣ-тѣхъ на царіцѣ-тѣхъ Тахпенесѣ. И роди му сестра-та Тахпенесина сына му Генувава, когото Тахпенеса отдои вътрѣ у Фараоновъ-тѣ домъ: и Генувавъ бѣ въ домъ-тѣ на Фараона, между Фараоновы-тѣ сынове. И ^Укогато чу Ададъ въ Египеть че заспа Давидъ съ отцы-тѣ си, и че умрѣ Іоавъ военачалникъ-тѣ, рече Ададъ Фараону: Отпусти мя, да си отидѣ въ моѣхъ-тѣ земѣ.

22 И рече му Фараонъ: Но отъ що си лишень при мене, та искашь да отидешъ въ земѣ-тѣ си? И отговори: Нищо; но отпусти мя, моѣхъ.

23 И подигнѣхъ Богъ нему ^Фи друго противника, Резона, Елиадаевъ-тѣ сынъ, който бѣ побѣднѣхъ отъ господаря си "Ададесера, Совскы-тѣ царь: И като събра за себе си мѣжіе, станхъ началникъ на четѣ, ^Гкогато порази Давидъ онѣзи ^Дкойто ^Ебѣхъ отъ Сохъ, и отидохъ въ Дамаскъ, та ся населихъ тамъ, и царувахъ въ Дамаскъ: И той бѣ противникъ на Израиль прѣвъ всеичкы-тѣ дни на Соломона, освѣнъ злины-тѣ които ^Жнаправи Ададъ: и досаждаше на Израиль, като царуваше надъ Сирий.

26 И ^ЗГероваамъ, Наватовый сынъ, Ефраеецъ отъ Саридѣ, Соломоновъ рабъ, на когото майка му ся наричаше Серуа, жена вдовца, и ^Итой ^Кподигнѣхъ рѣкѣхъ противъ царя. А тази бѣ причина-та, за който подигнѣхъ рѣкѣхъ противъ царя: ^ЛСоломонъ сѣгради Милло, и поправаше развалѣ-тѣ на стѣнѣ-тѣхъ на градъ-тѣ на Давида отца си: И челоувѣкѣ-тѣ Героваамъ бѣ силенъ съ крѣпость: и видѣ Соломонъ момъка че бѣше способенъ за работѣ, и

Ф Ис. Нав. 1; 4. 4 Цар. 7; 6.

а Неем. 13; 26.
б Втор. 17; 17.
в Исх. 34; 16. Втор. 7; 3, 4.
г Втор. 17; 17. Неем. 13; 26.
д Гл. 8; 61.

е Гл. 9; 4.
ж Ст. 33. Сжд. 2; 13. 4 Цар. 23; 13.
з Моаохъ Ст. 7.
и Числ. 33; 52.
к Числ. 21; 29. Сжд. 11; 24.
л 4 Цар. 23; 13.
м Ст. 2, 3.

н Гл. 3; 5. 9; 2.
о Гл. 6; 12. 9; 6.
п Ст. 31. Гл. 12; 15, 16.
р 2 Цар. 7; 15. Псал. 89; 33.
с Гл. 12; 20.
т Втор. 12; 11.
у 1 Лѣт. 5; 26.
ф 2 Цар. 8; 14. 1 Лѣт. 18;

12, 13.
г Числ. 24; 19. Втор. 20; 13.
д Гл. 2; 10, 34.
е 2 Цар. 8; 3.
ж 2 Цар. 8; 3. 10; 8. 18.
з Гл. 12; 2. 2 Лѣт. 13; 6.
и 2 Цар. 20; 21.
к Гл. 9; 24.